35

J. V. J.

AUCTORITATE

GRATIOSISSIMI

SENATUS ASCLEPIADEI

IN UNIVERSITATE ALTDORFINA

INFANTEM EPILEPTICUM

cognoſcendum curandumq́;

Pro

LICENTIA DOCTORALI

Publico φιλιάτρων *examini*

exponit

JOHANN-VICTOR Jägerſchmidt/

Giengâ-Suevus.

Ad d. 23. *Junii*, A.O.R. 1684.

Literis HENRICI MEYERI, Univ. Typogr.

Jena

I. N. J.

Prooemium.

STOicorum antesignanum Zenonem, uti nec animi diversa ob incommoda sæpenumero humanum genus infestantia, ita nec ob corporis dolores tristari, vel iisdem moveri hominem decere, voluisse, verùm discipulis suis ...uram pictam in pariete esse nebulam dolorem, ...ersuasisse; quin etiam atrocissimis vexatum doloribus tanquam ἀπαθῆ, O dolor, dolor, nihil ...agis! exclamasse, è litterarum monumentis constat; Ast apage cum tali Philosophia Sacræ Scripturæ naturæq; legibus repugnante! Quis adeò immanis, ut si cum Plinio, quod à suppliciis vitam auspicetur homo, unam tantum ob culpam, quia natus est, in memoriam revocet, non miseratio subeat, quod certè nostra vita aliud nihil, nisi morbus sit perpetuus, ideoq; reѕctè cum sapiente Solone asserendum: Homo est putredo in exortu, bulla in omni vita, esca vermium in morte? quis non misericordiâ afficeretur

 tur

tur, si Infantes in dias modo luminis auras natos, & fletibus quasi nos ad auxilium implorantes, à variis morborum generibus jam affici videt? nonne statim à primo vitæ nostræ limine myrias nos comitatur morborum, quos si omnes delineare vellemus, opus immensi laboris aggrederemur; sufficiat saltem unicum affectu atrocissimo, Epilepsiâ *scilicet*, laborantem Infantem *ante oculos ponere, nemo cui sana adhuc mens totam nostram vitam morbum esse ibit inficias. In hujus affectûs ventilatione ergò Indultu gratiosissimæ Facultatis Medicæ loco Inauguralis Disquisitionis, ansa arreptâ ex* Spectatissimi Dn. Decani &c. Collegio Practico, *exercebimus intellectum nostrum; cum verò ille ad naturâ etiam perspicua maxime, ut oculi vespertilionum versus meridianam lucem se habeat; à Supremo cœlestis luminis fonte, Divino Numine, exoramus radios: Adsis nobis lumine veritatis tuæ mirabilia hujus Epilepsiæ in futuram & infantum puerorumq; salutem indagaturis, adsis flamine Gratiæ tuæ!*

CA-

CASUS.

PUerulus quidam, qui unius fere anni ſpatium emenſus, honeſtis, vegetis, tam publico, quam privato ſedulo fungentibus officio parentibus oriundus, nondum ablactatus, omnis generis alios cibos, ſimul cum lacte matris (quæ acidorum & frigidorum eſu delectabatur) capiens, in prandio ſatis repletus, alvum inſolito more habens ſicciorem, horis pomeridianis in lectum ſomnum capeſſendi gratia repoſitus, placide quidem requievit, mox autem in ſomno corpuſculum cum anxietate circa præcordia hinc inde movere cœpit, donec ex improviſo oculi aperti, labia, mandibulæ, reciproco motu per horæ penè quadrantis ſpatium convellerentur, à quo paullulum quidem ſymptomatum ceſſavit vehementia, mox autem rediit, unde Parentes, ſpectaculo hoc commoti, ſollicite Medici expoſcunt conſilium.

RESOLUTIO.

QUod Affectus, quo noſter Æger tenellus laborat, ſit *Epilepſia*, à Græco verbo ἐπιλαμβάνεσθαι, quod ſubito mentem ſenſusq; omnes quaſi prehendat, originem trahens, ex ſymptomatum concurrentium colluvie facile perſpicere licet; I. enim *Actiones læſas* & quidem *depravatas* *Morbi determinatio.*

 vatas

vatas testantur illi motus clonici oculorum, labiorum, & mandibularum ob ♌uum animalium impetuosum & inordinatum ad musculos motum, & nihilominus tamen eorum vigorem sensorium fixatum & inhibitum. II. *Anxietas* verò *circa præcordia* ob sanguinis vaporosi impeditiorem per pulmones & cor motum oriri videtur. III. Inter *Excreta læsa Alvi siccitas* ob acidas particulas, sive succi pancreatici, sive etiam bilis ex assumtis eò collectas excrementitias intestinorum motum peristalticum cohibentes urget.

Definitio. Est verò *Epilepsia varia & mixta actionum, præsertim animalium, læsio, cum aliorum symptomatum sæpe concursu, imprimis motus localis depravatus, vel totius corporis, vel certorum saltem ejus membrorum, cum sensuum hæbetudine ab aura vitiosa acidâ ♌us animales & lympham potissimum diversimode inquinante, dependens.*

Notæ Generaliores. §. I. Affectus hic multifariis alias insignitur nominibus ac titulis ab ejus vehementia desumtis, dum vocatur Morbus sacer, Herculeus, Caducus, Comitialis, Sonticus, Lunaticus, Morbus major, qui sputatur *Plauto Captiv. act. 3. sc. 4.* Infantilis sive Puerilis, Germanis die schwere Noth / Freiß; in specie Kinder-Freiß / fallende Sucht 2c. Quoad genus differt Epilepsia à vera convulsione, vel Spasmo, quod in universali totum corpus riget, vel in quibusdam locis saltem os occluditur, statim paucis diebus à nativitate cum eventu lethali, & vulgo die Klamme / oder Klamm-Freiß dicitur. In diversis subjectis alia etiam dantur symptomata, v. g. dum ægri subito in terram cum impetu prosternuntur, non aliter, uti loquitur *Willis Pathol. cerebri c.3.* quam si domus à pulvere pyrio explosa subverteretur, quæ utplurimum extra locum in quo steterat, dimovetur, ob fibrarum vehementissimam irritationem. Spuma sæpe ex ore propullulat ob fermentationem lymphæ & liquoris salivalis occasione sanguinis etiam in pulmone & corde impediti & turgentis excitatam. In ipsis insultibus etiam accidit, ut nihil possint deglutire, ast singularem & domesticam observationem *Sylvius* adnotavit *l.4. Prax. Med. tr. 1. c.6. §.5.* in propria filiola, quæ octo men-

menses nata postremo vitæ die propter difficilius erumpentes dentes insultibus epilepticis afflicta, durante per horas aliquot paroxysmo Epileptico, quævis oblata commode sumsit, cessante vero paroxysmo nihil amplius per horas plures admisit, sed tandem placide exspiravit. Symptomatum quidem in qualitatibus mutatis nulla facta est mentio in historia, sed absque dubio Pallor faciei quoque adfuit, ceu cruditatis signum, cum febris abfuerit, alias etiam faciem intensius rubere, si febre ardente infantes corripiuntur; si autem malignitas adfuerit coagulativa, rubedinem in violaceum mutari colorem experientia testatur.

Subjecti declaratio.

Subjectum in nostro ægro potissimum patiens, sive pars recipiens, sunt *Organa sensuum*, qua externorum, qua internorum, quorum agendi facultates & functiones in ipso paroxysmo abolentur, aut nimium imminuuntur; nec non *Musculosæ partes* earumq; *fibræ*, præsertim oculorum, labiorum, & mandibularum, quamvis sine dubio musculi quoque thoracis & intercostales ipsumq; Diaphragma, ceu primarium respirationis instrumentũ, compatiantur. Pars vero mandans non tam Cerebrum, Cerebellum, & Principium nervorum, quam consensualis, *Ventriculus* corrupto acescente chyloso liquore effluvia vitiosa acida exspirante refertus, & nervoso generi communicans hic potissimum attendi debet, Intestinis non exclusis, præsertim tenuioribus.

Notæ General.

§. II. Differentia enim datur inter Epilepsiam *per essentiam*, cujus caussa interna & proxima in ipso cerebro & cerebello sedem suam & originem obtinet; & *per consensum*, quæ caussam recipit aliunde è ventriculo, liene, utero & similibus. *vid. Willis. d. l. c. 3. aliiq;.* Nostri instituti non concedit ratio, nec penuria librorum, ea prolixius declarare. In nostro verò ægro puerulo *consensualem* esse affectum, extra dubitationis aleam positum est.

Causarum explicatio.

Causa proxima irritans est Halitus quidem mixtus ex acido ⦶oso & ⊕laceo, aut Onoso styptico cum ☊ibus ani-

animalibus sive ad principium nervorum commune delatus, & sensuum vigorem obtundens, sive in fibras motrices partium affectarum sese insinuans, ibidemq; notatam irritationem convulsivam instituens. *Antecedens* hic gemina concurrere videtur, partim fermenti in ventriculo dispositio vitiosa & acida assumta alimenta facile corrumpens; partim etiam sanguinis crudis chylosis portionibus multum referti ad fermentationem inordinatam proni mala constitutio. *Procatarcticæ* in historia recensita duplices occurrunt, quarum quædam ad infantem, quædam ad matrem spectant. *Illæ* sunt vitiosa alimentorum variorum ætati tenellæ inconvenientium assumtio, & per copiam majorem ventriculi aggravatio, ut rite chylificare nequiverit: Hæc est lactis materni vitium, quod acidorum alimentorum & frigidorum frequenti usu contractum est: Qualis enim cibus & potus, talis etiam habetur chylus, lac & sanguis.

Notæ General. §. III. Nonnulli cum *Willisio* caussam proximam per auram explicant, & quidem Φosam explosivam, qualis excitatur à pulvere pyrio accenso: de cujus tamen universali veritate meritò dubitavit *supra laudatus* Dn. Decanus, *Mecœnas ac Promotor noster ad cineres devenerandus in Collegio Practico*, ob duas præsertim rationes, (1.) quod febres supervenientes epilepsiam plerumque solvant, caussam hujus rarefaciendo & dissolvendo. (2.) propter curationem sæpe per volatilia, spirituosa, rarefacientia instituendam; Alii spiritum sylvestrem appellant. Ex *Helmontii* hypothesibus *Gas* nomine venire posset, non quidem vitalis, quod lumen est atque balsamus à corruptione præservans, solari lumini adæquatum, sed sylvestris, qui in se est spiritus concretus & corporis more coagulatus, sed accedente fermento excitatur, quemadmodum utriusq; Gas naturam prolixius descripsit *tract. Complex. atque Mist. Elem. figm. n. 14. 21. 42.* Caussas antecedentes internas in aliis subjectis occurrentes per essentiam & per consensum ob temporis penuriam non licet hoc loco exponere. Ad Procatarcticas aliàs quoque pertinent *Dentitio*, quæ fortassis etiam in nostro infante concurrere potuit, suadente hoc ipsa

ætate

tate dentitioni favente; licet in historia mentio non fiat, contagium quoq; salivæ per pocula communia communicatum inter caussas Epilepsiæ procatarcticas scil. retulit *Nobiliss. Excell. & Experientiss.* DN. MAURICIUS HOFFMANNUS *Sereniss. Electoris & Marchionum Brandenburg. ut & Reipubl. Norimb. Archiater & in Facult. Med. Prof. Primarius, celeberrimus Dn. Patronus atq; Promotor æternum devenerandus Sciag. Morb. contag. Disp. 3.* & confirmatur historia observata à *D. D. Vito Riedlino obs. 33.* Inter caussas procatarcticas haud infrequentes etiam esse solent vermes sive Lumbrici qua Ascarides, quâ Teretes oblongi, quibus pueri obnoxii esse solent sæpissime, quoniam generantur ex crudis portionibus ab infantis cibis copiosis atque corruptis, imprimis carnium & victuum horariorum ingurgitatione qui postea mordentes fibrosas intestinorum partes interiores, in motus convulsivos irritari & per consensum & interventum halituum acidorum acrium ipsum principium nervorum afficere possunt, teste *Sylvio d. l. c. 10.* De caussis fortuitis & contingentibus, quales sunt terror ex tonitru, mora longa in balneo, Epilepticus alius repente in terram prostratus videatur *Sennertus Med. Prax. L. 1. part. 2. c. 21.* Alias & *variolæ, morbilli, & febres malignæ acutæ* ansam quoque ad generationem hujus affectus præbere solent, ob sanguinis crudis acidis chylosis aut maligne coagulativis portionibus ac seri effervescentiam halitus vitiosos similes nervoso quoq; generi impertientem. Verum de his satis.

Ratione eventûs hic affectus minime lethalis in hoc subjecto, sed salutaris erit. 1. Quia non Essentialis, sed per consensum. 2. Quia non connatus vel hereditarius, ut ex historia liquet, sed ab errore externo proveniens. 3. Quia recens nec inveteratus. 4. Quia paroxysmi breviores; Longiores enim majorem caussæ peccantis copiam ac vehementiam arguunt, hinc & lethalem eventum afferre, licet à pleniori etiam victu fuerit malum, testatur *Casus VIII. l. 5.* apud *Timæum de Guldenklee.* 5. Quia acidum peccans volatile explosivum cum acrimonia conjunctum. 6. Quia epilepsia ante pubertatem curabilis, Comitiales morbi aut convulsiones epilepticæ, qui- *Eventus Prædictio.*

 bus

bus ante pubertatem eveniunt, curationem recipiunt; at quibus eæ veniunt vigeſimo quinto ætatis anno maximam partem commoriuntur; cujus rationem petere licet ex 2.*aph*.45. quam accurate deduxit & univerſalitatem aphoriſmi ſimul limitavit *Nobiliſs. Excellentiſs. & Experientiſs.* DN. D. JOH. MAURICIUS HOFFMANNUS, *Prof. Publ. hujus Lycei celeberrimus, Præceptor, & Fautor noſter ſummè obſervandus in Diſputatione ſuâ Inaugurali de Paroxyſmis frequentior. & vehement. th.* 42.

Not. General. §. IV. In aliis quandoq; caſibus eventus etiam lethalis præſagiendus v.g. ſi poſt febres malignas ſuccedit ob coagulationem & putredinem ſanguinis acidioris ſeroſi. Ita etiam ob eandem rationem ſi variolis & morbillis ſupervenit, non tam morbi quam errorum in rebus non naturalibus commiſſorum culpa mortem infert. Rurſus in aliis ſubjectis licet non mortem acceleret, malum tamen inveteraſcit, & per periodos ſive certas, ſive plerumq; incertas ſuos habet inſultus, atque ad vitæ finem usque comitatur, v.g. quando cauſſa vel hereditaria fuerit, vel mox à nativitate propter labem ab utero contractam, uti loquitur *Willis*, infeſtare ſolet, aut quando tenelli adhuc terroribus gravioribus percelluntur, à quo periculo neque adultiores plane immunes eſſe, exemplum quoq; puellæ cujusdam hoc in oppido Epilepſiâ curationem nullam admittente, ſed per intervalla adhuc redeunte, afflictæ relatum nobis fuit.

Gurandi ratio. Quid vero nunc conſilii? anxiè quærunt expoſcentes auxilium omnis moræ expers mœſti atq; animo conſternati Parentes, filioli vibrari membra videntes. Deſiderio igitur illorum ut pro virili ſatis faciamus, ſolutio partim methodo extraordinaria, partim ordinaria procuranda. Cum enim paroxyſmi Epileptici rationem habeant ſymptomatum urgentium, quæ flammæ vitali interitum minantur, ſcil. ob cauſſæ proximæ internæ vehementiorem motum (uti *Spectatiſs.* DN. DECANUS prolixius hæc demonſtravit in *Dogmatib. Med. Gen. Part. IV. c.4. dogm.9.* in notis) curationem quoq; & hi

non

non ad se trahunt sed rapiunt. Quamvis vero in ægro hoc puerulo paroxysmi hactenus sint breviores, omni tamen studio cavendum, ne sæpius redeant, & infestent remedia exhibendo talia, quæ spiritus animales inimicos dissipent, vel eos exilire & efferari aptos reprimant (ut liceat nobis, mentem nostram exprimere verbis *supra laudati* DN. D. HOFFMANNI *Jun. in Disput. dict. th. 62.)* quod fit, quando acidum illud volatile & explosivum cohibetur præcipitantibus & imbibentibus, ne principium spinalis medullæ irritare, cerebriq; concussionem inducere valeant. Applicentur igitur extemplo frictiones artuum paullo asperiores & ligaturæ, sique in promtu sit Emplastrum vesicatorium, vel saltem rubificans ad umbilicum & nucham, vel sacculus ex rad. pœon. recenti cum ⊕ sem. sinapi paratus, imponatur. Inungantur nares balsamo rutæ vel succini, si manuum digiti contracti fuerint, leniter in rectum ocyus extendantur. Lignum Aloës vel pennæ Perdicum & similia accendantur.

§. V. In aliis casibus, ubi aciditas convulsiva magis prædominaverit, in paroxysmo etiam fortioribus opus est remediis, inprimis os apertum servandum, interposito aliquo corpore non duro, aut frangibili, sed tenaci, sive sacculus è tela linea crassiori antepilepticis refertus fuerit, sive è corio, ne linguam morsu lædere possit. Umbilicalia Topica extrahentia minime negligantur, quæ ex propria experientia laudavit nunquam satis laudandus *Excellentissimus* DN. D. HOFFMANNUS *Senior Prud. Med. Disp. XIII. Coroll.* ***Not. General.***

Extra paroxysmum Curatio extraordinaria partim, prosequenda, partim ordinaria secundum tres indicationes adjungenda. Cum igitur malum in nostro puerulo à nimiâ repletione provenisse cognoverimus, operæ pretium esse censemus, remittente paroxysmo, mox offerre infanti leve vomitorium v. g. syr. emet. Forest. ʒj. ***Curationis continuatio.***

dilutum pauca quantitate ▽. destillatæ alicujus, aut etiam cerevisiæ tenuioris calidæ, vel gr. 1. Tartari Emet. aut unum cum dimidio, ut ita saburra cruda acescens è ventriculo maturius rejiciatur. Exhibeantur deinde alia remedia paroxysmi novi insultum inhibentia. Pulver. Marchion. ℈ß. aut similis alius v. g.

℞. *C. C. s.* △ ʒj.
Cran. human. Philosoph. calcin. ℈ij.
Sem pœon.
visc. quern. vel corylini. ãã. ʒß.
Margarit. ppt.
Corall. rubr. ppt. ãã. ℈j.
Smaragd. ppt. ℈ß.
Croc. orient. gr. v.
M. f. pulv. tenuiss. S. Pulver öffters davon zu geben
Dosis ℈ß. aut etiam paullo plus minusve pro lubitu.

Potest etiam addi pulveribus Cinnab. nativa aut ♁ ii rite ppta. ad gr. iij. 4. vel 5. vel etiam ⊖ succin. aut C. C. volat.

Vehiculum sit ▽ usitata. v. g.

℞. ▽ fl. *pœon.*
tiliæ.
ceras. nigr. ãã. ℥jß.
epilept. Lang. ℥j.
manus Chr. perlat. ʒij. vel q. s.
Pro grata edulcoratione. S.
Krafftwasser zu dem Pulver / auch sonst davon zu gebrauchen.

Externa quoq; applicari possunt non quidem superstitiosa, qualia sunt characteres, numismata, sed naturalia amuleta, inter quæ radix Pœoniæ maris ejusq; femina palmam obtinent, uti patet ex *Foresti observ. l. 10. obs. 59.* quarum veritatem etiam privatim suo calculo *Spectatiß.*

DN.

Dn. Decanus comprobavit; si remiserint paroxysmi, occasione commodâ alvi quoq; siccitas tempestive corrigi debet vel Lenitivo per os assumendo v. g. syr. de cichor. cum Rhabarb. Rosar. solut. simpl. Infus. Laxativo D. *Mannagettæ* in debita dosi, & per intervalla propinandis, vel crem. tartar. à gr. vj. ad ℈ß. aut ultrà in jusculo offerendo. Vel Clyster aliquis facile parabilis malvaceus ab ℥iij. ad ℔ß. pro varietate ætatis injici potest, quales formulæ passim in *Materiæ Medicæ scriptoribus* prostant. Ceterum cum ab errore in victu & nimia ἀδδηφαγία infans in horrendum hunc inciderit affectum, *è fonte Diætetico* talis victus ratio infanti & matri, quandiu lactaverit, ordinanda, quæ nec quantitate excessiva, nec qualitate vitiosa præsertim aciditate peccante nocere possit, cum reliquarum rerum non naturalium debito regimine, quale etiam non solum præservationis, sed & curationis gratia probe inculcavit *Sylv. d. l. §. 66. seqq.* pluribus. Inprimis vero terrores omnes animiq; commotiones præcavere necesse est. Quibus ritè & ex præscripto observatis per Divinam benedictionem reconvalescentia perfecta erit speranda, & filiolus vitam in posterum vivet gravissimi hujus mali prorsus immunem.

§. VI. Non licet hîc ob temporis brevitatem curam hujus morbi in aliis quoque tenellæ ætatis subjectis à diversis obortæ caussis prolixius annectere. In Dentitione difficiliori aliquando ad Chirurgicam operationem, qua scalpello finditur gingivæ caro deveniendum esse suadet *Paræus Chirurg. l. 23. c. 67.* Alias inunctiones aut frictiones molliores cum ol. amygd. dulc. pomo asso molliori. & adhibentur. Num cerebrum leporinum & sanguis cristæ galli specifica polleant virtute Dentitionem dolorificam sedare determinare nolumus, Practicorum auctoritati reliquentes. Si vermes eorumq; cruda materia mali hujus fomitem præbuerit, illorum è corpore expulsio promovenda per amara minus calida, ne febris gravior excitetur. Enim vero *Notæ General.*

hæc curatio instituti nostri excedit limites. Inter remedia Antepileptica Chymici hodieq; magnis extollunt, laudibus vari ♄iata & ☿ialia v. g. ♄ diaphoret. Sulphur. Philosophor. alb Cnœphel. Bezoard mineral. Tinctur. ☾ &c. & plura alia. Verum de horum effectu securo fides sit penes Auctores. Specificorum quorundam vanitatem, qualia sunt radix pœoniæ mari sub puncto Æquinoctii verni solo auro effodienda, stercori certarum avicularum, Dentes linguæ piscis Aurata dicti adhærentes &c. cum privatim nobis aperuerit *Spectatiss.* DN. DECANUS in ejus judicio & nos lubentes acquiescimus Nugæ sunt etiam superstitiosæ, quando infans insalutato, quod fertur, hospite, á susceptore vel promatre per conclave cum aliis gesticulationibus portatur. *E Chirurgicis* præter frictiones & ligaturas setaceum & fonticulus in nucha aliquando salutariter adhibentur. *Willisius* etiam sanguisugarum applicationem feliciter tentasse scripsit *d. l. c. 4, Th. Sydenham obs. de morb. acut. sect. 4. c. 5.* in dentitione graviori cum convulsionibus venæsectionem summe necessariam, & valde tutam deprædicare non est veritus. Enim vero licet nobis *Helmontii* judicium de talibus sanguinem manifestè imminuentibus universaliter quidem conceptum veritati minime consonum, & experientiæ manifestè repugnans at particulariter ad ætatem infantilem & puerilem restrictum rationi & experientiæ probè consonum huc referre quando *tr. de febrit. c. 7. in princ.* ita scripsit: Talia cuncta concurrere in cruoris, virium, & corporis diminutiooem.

Sed receptui canendum est. Possent quidem hæc fusius pertractari, si temporis concessisset angustia. Ast in magnis voluisse sat est, & insusurrat aures nostras Lyra Pindarica:

Ἐν ἑκάστῳ μέτρον νοῆσαι καιρὸς ἄριστος.

Nos, à quo incepimus, iterum finimus DEO Ter. Opt. Max. grates persolventes devotissimas, quod hucusq; studiis nostris benedixerit, Eundem supplicibus venerantes precibus, ut & in posterum ad majorem Nominis sui Gloriam, Proximi vero salutem, nostrumq; emolumentum eadem clementissime dirigere velit,

FIAT!

ADDI-

ADDITAMENTA.

I.

Cardiaca interdum mortem accelerant.

II.

Crebra sanguinis missio homines febribus sæpè reddit aptiores.

III.

Pulsus inæqualis in febricantibus non tam certò, ut debilis, mortem portendit.

IV.

Morbi à Dæmone infligi quidem, sed à medicamentis naturalibus tolli certè non queunt.

V.

Impar pilularum purgantium numerus superstitiosus est.

VI.

Signaturæ herbarum, ad hunc vel illum affectum curandum, nulla est efficacia.

Nulla

NUlla caret morbis ætas, jam prima mal[o]rum
Infantes labes afficit, & cruciat.
Herculei morbi pueros vis abripit, hosq;
Ante diem campos mittit ad Elyſios:
JÆGERSCHMIDT fatum tu triſte moraberi[s] iſtud,
Herculeis niſus viribus ingenii!

Nobiliſſ. & Clariſſimo
DN. CANDIDATO,
cum voto proſperrimorum ſucceſſuum
αὐτοσχεδιασὶ f.

Joh. Mauricius Hoffmann
Phil. & Med. D. Chem. atq; Anatom.
Prof. Publ.

